

## บทที่ 5

### สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเชิงสำรวจ ซึ่งมุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 โดยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ที่ตั้งของโรงเรียน ขนาดของชั้นเรียน ประสบการณ์ในการสอน และวิชาเอก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 จำนวน 98 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตรา ประมวลค่า 5 ระดับ เมื่อนำไปทดสอบความเที่ยงตรงแล้วได้ทดลองใช้กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามระหว่าง .23-.82 และนำค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่ยอมรับได้มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งแบบ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .98

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน 98 ฉบับ ไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ซึ่งได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ 98 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบในการศึกษา และทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที(t-Test) แล้วทำการแปลผลนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยายความเรียง

#### สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน เรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล
2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า

โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ โรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร อยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ

3. ปัญหาการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียน โรงเรียนในเมือง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร อยู่ในระดับน้อยเมื่อเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ โรงเรียนนอกเมือง พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

4. ปัญหาการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดของชั้นเรียน ขนาดชั้นเรียนพอดีเกณฑ์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านหลักสูตร และอยู่ในระดับมากเมื่อเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ขนาดชั้นเรียนสูงกว่าเกณฑ์ พบว่าโดยภาพรวมปัญหาของครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัญหาของครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร และพิจารณาเป็นรายด้านปัญหาของครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

5. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่เกิน 10 ปี พบว่าโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร

6. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามวิชาเอก สำหรับครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร

สำหรับครูที่จบวิชาเอกอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านหลักสูตร และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

7. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดของชั้นเรียน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีทั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p < .05$ ) และแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ

10. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่าปัญหาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

11. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามวิชาเอก โดยรวมและราย ด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

12. แนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ คือ

12.1 ด้านหลักสูตร มีแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับจากคะแนนมาก ไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การประชุมชี้แจงรับฟังและอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ และการรวบรวมตำรา คู่มืออินดิยสาร เอกสาร วารสาร เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษไว้เพื่อครูได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

12.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับ จากคะแนนมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การกำหนดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับ ประสบการณ์เดิม ความถนัด ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสนับสนุนครูให้พัฒนาคู่มือการสอนหรือเอกสารประกอบการสอน และการจัดประชุมชี้แจง หรืออบรมเพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

12.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน มีแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับจากคะแนน มากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การศึกษา ดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับการแสดงสาธิตสื่อการสอนที่ น่าสนใจ พัฒนาให้ครูผู้สอนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ การประชุม ชี้แจง รับฟัง อภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเข้าถึง (Access) ของแหล่ง การเรียนรู้อื่น ๆ (Learning Resources) ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในด้านสื่อการเรียนการสอน

12.4 ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ มีแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับจาก คะแนนมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การจัดให้นักเรียนได้เรียนหรือฝึกสนทนากับเจ้าของภาษา เพื่อสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ การสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างครูและผู้เรียน เพื่อให้ บรรยากาศการเรียนการสอนน่าสนใจ และการประชุม ชี้แจง หรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้อยู่

12.5 ด้านการวัดและประเมินผล มีแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับจากคะแนนมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน การจัดประชุมชี้แจงหรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ

### อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ผู้วิจัยพบว่ามีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ปัญหาของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีพื้นฐานบนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ มากมาย ปัญหาที่พบเป็นอันดับหนึ่งคือการปลูกฝังนิสัยรักการเขียนอย่างอิสระให้กับนักเรียน การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียนและความถูกต้องในการลงเสียงหนักเบา (Stress) และระดับเสียงสูงต่ำของประโยค (Intonation) ตามลำดับ กล่าวโดยรวมคือมีปัญหาด้านการเขียน การอ่าน และการออกเสียง ทักษะด้านการเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยากต่อการฝึกฝน หากเด็กขาดพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี ที่ถูกต้อง รู้โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอน และอาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันหลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับมัธยมศึกษา ได้ยึดแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 109) จึงทำให้นักเรียนขาดการฝึกฝนและปลูกฝัง ทักษะการเขียน และการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษขั้นสูงขึ้นไป

1.2 ด้านสื่อการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจจากนามธรรมให้เป็นรูปธรรมจนเกิดประสบการณ์ตามความมุ่งหมายจากการศึกษาปัญหาที่พบอันดับหนึ่ง คือ การจัดเก็บและซ่อมบำรุงสื่อการสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและการเตรียมสื่อการเรียนการสอนและสร้างสื่อการสอนใหม่ ๆ ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนยังขาดครูผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจในการใช้สื่อการสอน การจัดเก็บ

การซ่อมบำรุง และการสร้างสื่อการสอนใหม่ จึงทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการเตรียมสื่อเพื่อการสอน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสื่อการเรียนการสอนเป็นพาหนะ หรือเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาหาความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนและตามจุดหมายของหลักสูตร (ธำรง บัวศรี, 2542, หน้า 286) นอกจากนี้ บัญชา อึ้งสกุล (2541, หน้า 65) ได้กล่าวถึงการใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนวิชาภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ทำให้ช่วยประหยัดเวลาและแรงงานของครูผู้สอน การที่ผู้เรียนได้เห็นหรือสัมผัสจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจได้เร็วขึ้น และการที่ผู้เรียนได้ฟังเสียงของเจ้าของภาษาโดยตรงตามแผ่นเสียงหรือเทปบันทึกเสียงจะช่วยให้ผู้เรียนเลียนสำเนียงที่แท้จริงของภาษานั้นได้ถูกต้องแม่นยำขึ้น โสตทัศนูปกรณ์จึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยให้การสอนของครูดูหน้าไป เพราะไม่ต้องมาเสียเวลากับการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนภาษาของผู้เรียนมากนัก

1.3 ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อตัวผู้เรียน จากการศึกษาปัญหาพบว่า ครูผู้สอนไม่ค่อยมีโอกาสนักให้นักเรียนได้ศึกษานอกห้องเรียนเพื่อศึกษาสภาพจริงเป็นปัญหาอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ การสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน และจัดมุมหนังสือให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความไม่พร้อมทั้งเรื่องเวลาที่เหมาะสมและงบประมาณที่จะนำนักเรียนศึกษานอกสถานที่ เพื่อศึกษาสภาพจริงรวมทั้งการให้ความสนใจกับการจัดมุมหนังสือให้นักเรียน ควรจัดบรรยากาศให้ดูผ่อนคลายต่างจากห้องเรียน มีสีอันสวยงาม สะอาด โปร่งใส เย็นสบาย ทำให้ผู้เรียนรักโรงเรียน และมีความอยากเรียนโดยยึดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้มุ่งเน้นให้ปฏิรูปการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ ยึดผู้เรียนเป็นหลัก ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีบทบาทสำคัญในการคิดวิเคราะห์ และจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนจากประสบการณ์ตรง การที่ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญทำให้ครูต้องรู้จักการจัดบรรยากาศและสภาพการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนได้เรียนรู้และนำไปพัฒนาตนเองไปสู่ความสามารถสูงสุดของแต่ละบุคคลซึ่งนับว่าเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญและหนักยิ่งของครู นอกจากนี้สิ่งที่สนับสนุนและเสริมสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ให้กว้างขวางและหลากหลาย คือ แหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ใกล้ตัวและไกลตัวออกไป (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 148)

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการเรียนการสอนเพื่อตรวจสอบว่าได้ผลไปตามเป้าหมายของหลักสูตรเพียงไร เพื่อนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ปัญหาที่พบอันดับหนึ่งคือการประเมินผลโดยการใช้แฟ้มสะสมงานภาษาอังกฤษรองลงมาคือการประเมินผลทักษะการเขียนและการจัดทำรายงานผลการสอนของครูทุกรายวิชาให้ ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้รับทราบ

เพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนร่วมกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูขาดเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอนว่าการทำงานแต่ละชิ้น และผลงานแต่ละครั้ง ควรให้คะแนนอย่างไร สำหรับเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนต้องใช้ความรู้ความสามารถของผู้สอนในการตรวจเพื่อให้คะแนน การกำหนดเกณฑ์ประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล สอดคล้องกับ สุนันทา คุรงค์พันธ์ (2537) ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษพบว่า การวัดและประเมินผล ไม่ได้มาตรฐาน ขาดวัสดุในการทำแบบประเมินผล ขาดคู่มือในการประเมินผล

1.5 ด้านหลักสูตร หลักสูตรเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของประเทศ การนำหลักสูตรไปใช้โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง พบว่าปัญหาอันดับหนึ่งคือ หลักสูตรส่งเสริมให้นักเรียนคิดเป็นทำเป็นแก้ปัญหาเป็น การสำรวจความต้องการด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้ปกครองชุมชนและท้องถิ่น หลักสูตรนำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เป็นลำดับสองและสาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรในปัจจุบันมุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียน (Learner Centered) และหลักสูตรที่กำหนดแนวทางการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวันที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น ชุมชน และสังคม ยังไม่มีบทบาทมากเพียงพอกับการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ นิคม ชมภูหอง (2545, หน้า 52) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความสำเร็จของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพ ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลง ย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

2. ปัญหาของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีค่าโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน และอยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดใหญ่ของกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 แบ่งตามจำนวนนักเรียน โดยที่โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 1,499 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป การที่โรงเรียนแต่ละขนาดมีจำนวนนักเรียนที่แตกต่างกันอาจทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

วิชาภาษาอังกฤษได้ โดยที่ตามมาตรฐานสากลจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนควรมีนักเรียนแต่ละห้องประมาณ 20-40 คน แต่ในประเทศไทยส่วนใหญ่จำนวนนักเรียนต่อห้องประมาณ 40-50 คน การที่จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีจำนวนมากเกินไปทำให้ความสนใจและเวลาที่ครูให้นักเรียนมีน้อยทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะได้น้อยซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2539) ที่สำรวจปัญหาและความต้องการการนิเทศการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญในระดับที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงระดับมาก แต่หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 12 ได้พยายามปรับแผนการศึกษาสำหรับโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยได้มีการประชุมสัมมนาครูและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สามารถวางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาวิชา และการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการ สภาพ และขนาดของโรงเรียน และมีความมุ่งหวังว่าการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาของโรงเรียนในเขตการศึกษา 12 สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพที่ดี สามารถใช้ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

3. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนในเมือง และโรงเรียนนอกเมือง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ว่าโรงเรียนจะตั้งอยู่ในเมือง ที่มีความพร้อมด้านกายภาพมากกว่า เช่น ใกล้แหล่งชุมชน ใกล้ศูนย์การค้า การคมนาคมสะดวก มากกว่าโรงเรียนที่อยู่นอกเมือง แต่สิ่งเหล่านี้ไม่กระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนมากนัก เนื่องจากสื่อต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับไม่แตกต่างกัน ตามความเจริญของเทคโนโลยีการสื่อสาร ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ประกอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ยังขาดโอกาสในการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเหมือนกัน ส่วนในด้านตัวครูผู้สอน ก็ไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นครูในโรงเรียนนอกเมือง หรือในเมือง เพราะต่างก็ได้รับโอกาสในการพัฒนาตนเองเท่าเทียมกันจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ที่ให้โอกาสในการฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน โดยเท่าเทียมกัน และแม้ว่าสภาพภูมิศาสตร์ของแต่ละท้องถิ่นมีอิทธิพลทำให้พฤติกรรมของคนในแต่ละท้องถิ่นต่างกัน เป็นสภาพการณ์ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสิ่งมีชีวิต (กันยา สุวรรณแสง, 2536, หน้า 80-102) สภาพการเช่นนี้อาจส่งผลต่อการบริหารงานโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างยิ่ง แต่ก็ไม่ได้ทำให้ปัญหาที่ตั้งของโรงเรียนมีความแตกต่างกันมากนัก จากเหตุผลข้างต้นเหล่านี้จึงเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน



4. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดชั้นเรียน ในขนาดชั้นเรียนที่พอดีเกณฑ์พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับขนาดชั้นเรียนสูงกว่าเกณฑ์ พบว่าโดยภาพรวมปัญหาของครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามความคาดหมายและไม่เป็นไปตามผลการวิจัยอื่น ๆ เช่น บัญชา อึ้งสกุล (2541, หน้า 65) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบอีกประการหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คือ ขนาดของห้องเรียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะว่ามีนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไป จะทำให้ผู้สอนไม่สามารถช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาทางภาษาแต่ละคนได้เพียงพอ และจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ ลาร์เช่น ฟรีแมน (Freeman, 1990) กล่าวถึงจำนวนนักเรียนต่อ 1 ห้องเรียน ควรจะเป็น 15-20 คน จึงจะทำให้การฝึกภาษาได้ผลดี ในทางตรงกันข้ามห้องเรียนที่มีนักเรียนมากเกินไป เช่น 40-50 คน โอกาสที่นักเรียนได้ฝึกจะค่อนข้างน้อยไม่ทั่วถึง ผู้สอนไม่สามารถสังเกตการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ทั่วถึง แต่ผลการวิจัยที่พบโดยรวมสลับกันคือขนาดชั้นเรียนพอดีเกณฑ์ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ส่วนขนาดชั้นเรียนสูงกว่าเกณฑ์ พบว่าอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในชั้นเรียนที่มีขนาดพอดีเกณฑ์ ที่ครูผู้สอนพบปัญหาการเรียนการสอนในระดับมากอาจเป็นเพราะการที่มีนักเรียนพอดีเกณฑ์ คือ 26-35 คน ต่อห้อง ครูมีโอกาสใกล้ชิดนักเรียนมากกว่า มีโอกาสในการถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ ให้นักเรียนได้มากกว่าห้องที่มีนักเรียนเกินเกณฑ์ ทำให้มีโอกาสดูแลปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เห็นปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล จึงพบปัญหาในการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ครูที่สอนนักเรียนที่ชั้นเรียนพอดีเกณฑ์ส่วนมากเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนมีความพร้อมน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน ทำให้ได้นักเรียนที่มีความพร้อมต่อการเรียนรู้มากกว่า รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนที่มีความพร้อมน้อยกว่าโรงเรียนใหญ่ตามงบประมาณที่ได้รับ รวมทั้งครูที่สอนใน โรงเรียนขนาดเล็กต้องรับผิดชอบการสอนหลายชั้น หลายรหัสวิชาที่ต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนมากกว่า ส่วนปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่เกินเกณฑ์ คือ มีนักเรียนในชั้นเรียนเกินกว่า 35 คน ซึ่งในบางโรงเรียนอาจมีถึง 50 คน ต่อห้องและมักเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ครูจึงมีโอกาสดูแลนักเรียนน้อยกว่า ทำให้มองข้ามปัญหารายบุคคลของนักเรียน การจัดการสอนมักจัดให้ครูได้สอนน้อยรหัสวิชา ทำให้เตรียมรายละเอียดในวิชาที่สอนได้เหมาะกับสภาพชั้นเรียนมากกว่า ดังนั้น จึงมีปัญหาในการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

5. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน ในกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่เกิน 5 ปี พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และอยู่ในระดับน้อยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

ในกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 5 - 10 ปี พบว่าโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

ในกลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10 ปีขึ้นไป พบว่าโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ รวมทั้งเทคโนโลยี และวิทยาการใหม่ ๆ จึงจำเป็นต้องปรับและเปลี่ยนสภาพทางการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมด้วย ดังนั้น บทบาทของครูผู้สอนทั้งประสบการณ์น้อยและประสบการณ์มากจึงต้องเปลี่ยนให้ทันกับเหตุการณ์ดังกล่าว โดยครูเป็นผู้ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งยังต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน มาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2538, หน้า 8) กล่าวว่า การรักษามาตรฐานของการศึกษาต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกจากผู้ที่มีความรู้มาทำงานและช่วยนิเทศความรู้ใหม่ ๆ ให้แก่ครูที่ทำการสอนประจำให้มีความคิดกว้างไกล ก้าวหน้าทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และอาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์น้อยและประสบการณ์มาก ต่างมีหน้าที่ในการปฏิบัติการสอนโดยยึดหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร รวมทั้งเนื้อหา สาระ และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลแบบเดียวกัน ทำให้ครูต้องทำตามเป้าหมายของหลักสูตรเหมือนกัน และครูยังได้รับทราบนโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานต่าง ๆ จากการอบรม สัมมนาที่เหมือนกับ ทรงชัย สันติวงษ์ (2533, หน้า 430) กล่าวว่า บทบาท หน้าที่ และผ่านการอบรมที่เหมือนกันทำให้การตีความสอดคล้องและเหมือนกันได้

6. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามวิชาเอก สำหรับครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านหลักสูตร

สำหรับครูที่จบวิชาเอกอื่น ๆ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน และอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่สอนในโรงเรียนส่วนใหญ่แม้ว่าจะมีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน แต่เมื่อมาทำหน้าที่ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน อีกทั้งการที่จะทำการสอนได้นั้น ครูผู้สอนต้องได้รับการทดสอบจากผู้บริหารหรือผู้ที่รับผิดชอบทางด้านภาษาอังกฤษก่อนจึงสามารถมาเป็นครูผู้สอนได้ ดังนั้น ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนจึงไม่แตกต่างกัน และปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษภายใต้หลักสูตรและจุดมุ่งหมายเดียวกันจึงไม่แตกต่างกัน และครูภาษาอังกฤษที่ศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ และครูภาษาอังกฤษที่ศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ ต่างมีความต้องการสร้างเสริมสมรรถภาพทางการสอนภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในด้านการสอน ความแม่นยำถูกต้องในเนื้อหาวิชา เพราะการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ความถูกต้อง และวิธีการสอนเป็นผลดีต่อ การเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนจะได้พื้นฐานที่ดีและเกิดความสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษต่อไป ผู้สอนที่ไม่ได้ศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษและครูสอนที่ศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษมีปัญหาการด้านการเตรียมการสอนกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ขวลิต อุคม (2531) ที่ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนในการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.02) กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระยอง พบว่าครูภาษาอังกฤษที่ศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษกับครูภาษาอังกฤษที่ศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ และได้รับการอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษ และครูภาษาอังกฤษที่ศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ แต่ไม่ได้รับการอบรมวิธีการสอนภาษาอังกฤษ มีปัญหาในการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.02) ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

7. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามที่ตั้งของโรงเรียน โดยรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p < .05$ ) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p < .05$ ) โดยครูที่สอนในโรงเรียนนอกเมืองมีปัญหามากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนในเมือง ส่วนด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเมืองมักเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก บุคลากรน้อยกว่าโรงเรียนใหญ่ ครูต้องรับผิดชอบงานหลายด้านนอกเหนือจากงานสอน ทำให้เวลาในการเตรียมการด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนการสอน มีน้อย ประกอบกับงบประมาณที่ได้รับก็น้อยตามจำนวนนักเรียนที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นรายหัว การเก็บเงินบำรุงการศึกษาพิเศษต่าง ๆ ก็น้อยตามกำลังของผู้ปกครองที่พร้อมกว่านักเรียนที่อยู่ในเมือง การจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนจึงมีอย่างจำกัด และจากอัตราค่าจ้างที่น้อยของโรงเรียนขนาดเล็กในโรงเรียนนอกเมืองทำให้ครูแต่ละคนต้องรับผิดชอบงานด้านอื่น ๆ ที่มีพอ ๆ กับโรงเรียนขนาดใหญ่ที่อยู่ในเมือง ถึงแม้โอกาสในการพัฒนาตนเองที่จะเข้าศึกษาอบรมต่าง ๆ จะเท่าเทียมกันกับครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ที่ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จัดให้ แต่การฝากคาบเรียนให้ครูคนอื่นสอนแทนเป็นไปได้ยาก เพราะครูน้อยภาระงานมาก ถ้าลาไปฝึกอบรม จะขาดครูดูแลนักเรียนทำให้บางห้องไม่มีครูดูแล ดังนั้นจึงเล็งที่จะไม่ไปฝึกอบรม ซึ่งต่างจากโรงเรียนที่อยู่ในเมือง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีอัตราครูมากสามารถฝากคาบสอนแทนกันได้ในการลาไปฝึกอบรม จึงมีโอกาสมากกว่าในการพัฒนาตนเอง

8. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามวิชาเอก โดยรวมและรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากเมื่อมาทำหน้าที่ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ก็ได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการฝึกอบรมสัมมนาเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน อีกทั้งก่อนที่ครูที่จบวิชาเอกอื่นมาสอนวิชาภาษาอังกฤษได้นั้น ต้องมีความรู้และทักษะดีพอสมควร ประกอบกับต้องเตรียมการเรียนการสอนมาเป็นอย่างดี เช่นเดียวกับครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ดังนั้นความรู้ความสามารถของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนจึงไม่แตกต่างกัน และครูภาษาอังกฤษที่ศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ และครูภาษาอังกฤษที่ศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ ต่างมีความต้องการสร้างเสริมสมรรถภาพทางการสอนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในด้านการสอน ความแม่นยำถูกต้องในเนื้อหา เพราะการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ความถูกต้องและวิธีการสอนจะเป็นผลดี

ต่อการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนจะได้พื้นฐานที่ดีและเกิดความสนใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ (2534) ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกภาษาอังกฤษ กับครูผู้สอนที่สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกอื่น ๆ มีปัญหาเกี่ยวกับการสอน โดยส่วนรวม และด้านสื่อการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

9. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดของชั้นเรียน โดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากในชั้นเรียนที่มีขนาดพอดีเกณฑ์ คือ 26-35 คน ต่อห้อง ครูมีโอกาสใกล้ชิดนักเรียนมากกว่า มีโอกาสในการถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ ให้นักเรียนได้มากกว่าห้องที่มีนักเรียนเกินเกณฑ์ ทำให้มีโอกาสดูแลปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เห็นปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล จึงพบปัญหาในการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ครูที่สอนนักเรียนที่ ชั้นเรียนพอดีเกณฑ์ส่วนมากเป็น โรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนมีความพร้อมน้อยกว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน ทำให้ได้นักเรียนที่มีความพร้อมต่อการเรียน รู้มากกว่า รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนที่มีความพร้อมน้อยกว่า โรงเรียนใหญ่ตามงบประมาณที่ได้รับ รวมทั้งครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กต้องรับผิดชอบการสอนหลายชั้น หลายรหัสวิชาที่ต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนมากกว่า ส่วนปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่เกินเกณฑ์ คือ มีนักเรียนในชั้นเรียนเกินกว่า 36 คน ซึ่งในบางโรงเรียนอาจมีถึง 50 คน ต่อห้อง และมักเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ครูจึงมีโอกาสดูแลนักเรียนน้อยกว่า ทำให้มองข้ามปัญหารายบุคคลของนักเรียน การจัดตารางสอนมักจัดให้ครูได้สอนน้อยรหัสวิชา ทำให้เตรียมรายละเอียดในวิชาที่สอนได้เหมาะกับสภาพชั้นเรียนมากกว่า ดังนั้น จึงมีปัญหาในการเรียนการสอนของชั้นเรียนที่พอดีเกณฑ์ และสูงกว่าเกณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

10. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนขนาดเล็ก นักเรียนมีความพร้อมน้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน ทำให้ได้นักเรียนที่มีความพร้อมต่อการเรียน รู้มากกว่า รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนที่มีความพร้อมน้อยกว่า โรงเรียนใหญ่ตามงบประมาณที่

ได้รับ รวมทั้งครูที่สอนใน โรงเรียนขนาดเล็กต้องรับผิดชอบการสอนหลายชั้น หลายรหัสวิชาที่ต้องใช้เวลาในการเตรียมการสอนมากกว่า ในขณะที่เดียวกัน โรงเรียนขนาดใหญ่ ได้รับงบประมาณจำนวนมาก อีกทั้งสมาคมผู้ปกครอง และหน่วยงานในชุมชนที่มีความพร้อมสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่โรงเรียนที่จะพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เป็นต้น นอกจากนี้ใน โรงเรียนขนาดใหญ่ยังมีบุคลากรเพียงพอต่อการบริหารงานอื่น ๆ นอกจากงานสอน ครูจึงมีโอกาเตรียมการสอน เตรียมสื่อ มีเวลาในการคิดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดังนั้น จึงมีปัญหาในการเรียนการสอนของโรงเรียนที่มีขนาดเล็กและขนาดใหญ่จึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา ช้างขำ (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ระหว่าง โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนแต่ละขนาดแบบจำนวนนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับเดียวกัน

11. เปรียบเทียบปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมัธยมศึกษาของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่าปัญหาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนในทุกประสบการณ์ มีโอกาสได้รับการศึกษาค้นคว้าความรู้จากการประชุม สัมมนา อบรม ศึกษาดูงาน และได้รับประสบการณ์จากการปฏิบัติหน้าที่สั่งสมมา จึงทำให้รู้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงพัฒนาเทคนิควิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจนเกิดความชำนาญทำให้ในด้านประสบการณ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทร วิไลลักษณ์ (2540, หน้า 105) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์ (2534) ศึกษาเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 1-5 ปี และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษมากกว่า 5 ปี มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ

ด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

12. แนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ทั้ง 5 ด้าน ผลปรากฏดังนี้

12.1 ด้านหลักสูตร จากผลการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับคะแนนจากคะแนนมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ คือ การจัดให้มีการประชุมชี้แจงรับฟังและอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร ควรจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ และควรจัดให้มีการรวบรวมตำรา คู่มือ นิตยสาร เอกสาร วารสาร เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษไว้เพื่อครูได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรเป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอนเป็นเหมือนแบบแปลนสำหรับการจัดการเรียนการสอนทำให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งครูส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังมีปัญหาในด้านหลักสูตรและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย บุญประเสริฐ (2540, หน้า 38) ที่กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการใช้หลักสูตร คือ จัดประชุมผู้เกี่ยวข้องและครูผู้สอนเพื่อชี้แจง แนะนำ ทบทวนหลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียนหรือก่อนลงมือสอน ติดตามผลการปฏิบัติและจัดกิจกรรม ส่งเสริมการใช้หลักสูตร จัดหาหลักสูตร เอกสารหลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร แนวการสอน คู่มือครู แผนการสอนให้เพียงพอและครบถ้วนทุกระดับชั้นเรียนให้พร้อมและเพียงพอที่ครูจะใช้เตรียมครูให้พร้อมที่จะใช้หลักสูตร โดยอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจหลักสูตรและวิธีการใช้หลักสูตรให้สัมฤทธิ์ผลตามที่หลักสูตรกำหนด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณรัตน์ นันทจริต (2542, หน้า 141) ที่พบว่า แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ในด้านหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนคือ จัดให้มีการประชุมชี้แจง หรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาหลักสูตรจัดทำเอกสาร คู่มือ แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรเผยแพร่

12.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากผลการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับคะแนนจากคะแนนมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้คือ ควรจัดให้มีการประชุมชี้แจง หรืออบรมเพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนครูให้พัฒนาคู่มือการสอน หรือเอกสารประกอบการสอน และควรกำหนดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับประสบการณ์เดิม ความถนัด ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการสอนและเทคนิคการสอนเป็นสื่อกลางที่ครูใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจตามเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ เพื่อให้นักเรียนเกิด

การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนการสอนที่ทำให้การสอนบังเกิดผลดี เป็นเสมือนสื่อระหว่างผู้เรียนและผู้สอน แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังคงเป็นปัญหาอยู่มากในด้านวิธีการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นจากผลการวิเคราะห์ควรเสนอแนวทางการแก้ปัญหาโดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการสาธิตการสอนและมีโอกาสแลกเปลี่ยนการเรียนรู้วิธีการสอน ส่งเสริมการนิเทศการสอนเป็นรายบุคคลจะได้ทราบปัญหาและความต้องการเพื่อดำเนินการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2525, หน้า 79-80) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และพบว่าครูต้องการให้มีการอบรมวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษระยะสั้น ๆ จากศึกษานิเทศก์

12.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน จากผลการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาเรียงตามลำดับจาก เรียงตามลำดับจากคะแนนมากไปหาน้อย 3 อันดับดังนี้ การประชุมชี้แจงรับฟัง อภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การศึกษา ดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับการแสดงสาธิตสื่อการสอนที่น่าสนใจ พัฒนาให้ครูผู้สอนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และ ควรเข้าถึง (Access) ของแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ (Learning Resources) ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในด้านสื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมีความสำคัญและจำเป็นมากในการที่จะช่วยการสอนของครูให้เป็นไปอย่างราบรื่น สมดังจุดมุ่งหมาย เพราะสื่อการเรียนการสอนจะช่วยจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ช่วยพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนให้สมบูรณ์ กล่าวคือช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจนฟังเสียงต่าง ๆ ได้เข้าใจอย่างถูกต้องและรวดเร็ว อ่าน และเขียน ได้ถูกต้อง ดังนั้นควรจัดประชุม ชี้แจง รับฟัง อภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับการแสดงสาธิตสื่อการสอนที่น่าสนใจ พัฒนาให้ครูผู้สอนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวลิต ประทุมยศ (2544, หน้า 116) ที่พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาความช่วยเหลือทางวิชาการ ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนจัดให้ครูมีการประเมินตนเองเกี่ยวกับการใช้สื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน จัดประชุม ชี้แจงหรืออภิปรายปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยีเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณรัตน์ นันทจริต (2542, หน้า 143) กล่าวว่า การที่จะพัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะความรู้ ความสามารถในการใช้สื่อและผลิตสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นที่ต้องให้ความรู้



แก่ครูทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องมีการประชุมเชิงปฏิบัติการ ประชุม ชี้แจง หรือจัดเอกสาร คู่มือต่าง ๆ ไว้บริการแก่ครู ได้ศึกษาค้นคว้า

12.4 ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จากผลการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับจากคะแนนมากไปหาน้อย 3 อันดับดังนี้ ควรจัดให้นักเรียนได้เรียนหรือฝึกสนทนากับเจ้าของภาษา เพื่อสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ ควรสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างครูและนักเรียน เพื่อให้บรรยากาศการเรียนการสอนน่าสนใจ และการประชุม ชี้แจง หรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อย ควรจัดให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษานอกสถานที่และเป็นประสบการณ์ตรงอย่างแท้จริง และเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ได้อย่างดีเยี่ยม การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ อาจเกิดจากการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างครูและนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และควรมีการประชุมชี้แจง ให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ ของแหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนได้ในที่ต่าง ๆ รอบตัว นับตั้งแต่ผู้คนที่สถานที่ต่าง ๆ ทั้งที่ใกล้ตัวและไกลออกไป (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 147-148)

12.5 ด้านการวัดและประเมินผล จากผลการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหา เรียงตามลำดับจากคะแนนมากไป เรียงตามลำดับจากคะแนนมากไปหาน้อย 3 อันดับดังนี้ ควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ ควรจัดประชุมชี้แจงหรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการเรียนการสอน เป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะผลจากการวัดจะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครู เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงวิธีการสอน การแนะแนว และการประเมินผลหลักสูตร ดังที่ กรมวิชาการ (2540, หน้า 268-269) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูจะต้องมีคือ ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลถึงแม้ว่าหลักสูตรจะมีหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหาดีเลิศเพียงใด ถ้าครูผู้สอนมีสมรรถภาพ ด้านการวัดผลและประเมินผลไม่ดีเท่าที่ควร การเรียนการสอนก็จะประสบผลสำเร็จไม่สมบูรณ์เต็มที่ ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล แต่ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่ง รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2539, หน้า 85) ได้วิจัยพบว่า ครูมีความต้องการอบรมด้านวัดผลและประเมินผลอย่างมากในเรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบ สถิติ การวิเคราะห์แบบวัดผลและประเมินผลที่มีคุณภาพสำหรับทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณรัตน์ นันทจริต (2542, หน้า 143) ซึ่งวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนดังนี้ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

จัดประชุมชี้แจงหรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาวลิต ประทุมยศ (2544, หน้า 117) ที่เสนอแนวทางในการพัฒนาความช่วยเหลือทางวิชาการ คือจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการประเมิน โดยใช้แฟ้มสะสมงาน

### ข้อเสนอแนะ

#### ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ควรจัดให้มีการประชุมชี้แจง ประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ และควรจัดให้มีการรวบรวม ตำรา คู่มือ เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษไว้เพื่อครู ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ เกี่ยวกับวิธีการสอน เทคนิคการสอน การกำหนดเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน
3. ด้านสื่อการเรียนการสอน ควรมีการจัดการอบรม สัมมนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่ดี ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่นำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ควรจัดให้นักเรียนได้เรียนหรือฝึกสนทนากับเจ้าของภาษา เพื่อสร้างบรรยากาศและสัมพันธภาพแห่งการเรียนรู้ที่ดีระหว่างครูและผู้เรียน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดทำแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อสอบ ประเมินผลสอบ และควรมีการติดตามผลอย่างจริงจัง
6. ควรจัดงบประมาณเพื่อให้ครูมีโอกาสศึกษาดูงาน โรงเรียนทั้งในและต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เพื่อพัฒนาให้ครูผู้สอนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ
7. ผู้บริหารควรให้ความสนใจและเป็นขวัญกำลังใจให้แก่ครูในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง สนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาตนเอง จัดแหล่งข้อมูลให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง สนับสนุนให้มีการศึกษาดูงานจากโรงเรียนอื่น และควรมีการติดตามผลการจัดการเรียนการสอนอย่างจริงจัง เพื่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนที่ดียิ่งขึ้น

### ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จในการแก้ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. ควรศึกษาปัญหาและความคิดเห็นของผู้สอนทุกคนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อจะได้ทำแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาพฤติกรรมและความสนใจ ของผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนการสอน